



รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์  
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 46 ฉบับที่ 10 : 20 มีนาคม 2558

Volume 46 Number 10 : March 20, 2015

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health



## สถานการณ์การจมน้ำของเด็กไทย ปี พ.ศ. 2557 Situation of Child Drowning in Thailand, 2014

✉ jew\_suchada@hotmail.com

สุชาดา เกิดมงคลการ และลัสม์ เอกเฉลิมเกียรติ  
สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค

รายงานการจมน้ำระดับโลก (Global Report on Drowning) ขององค์การอนามัยโลก<sup>(1)</sup> พบว่าในแต่ละปีมีคนจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง 372,000 คน คนที่จมน้ำเสียชีวิตมากกว่าร้อยละ 50 อยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี ทั้งนี้ในกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับที่ 3 รองจากโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ (Meningitis) และเอดส์ (HIV) โดยมีจำนวนการเสียชีวิตปีละ 140,219 คน

ประเทศไทยในกลุ่มเด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี การจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่งในทุกสาเหตุทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ<sup>(2-4)</sup> อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน (ปี พ.ศ. 2547 - 2556) อยู่ในช่วง 7.6 - 11.5<sup>(5)</sup> และมีจำนวนการเสียชีวิตเฉลี่ยปีละ 1,243 คนหรือวันละ 3.4 คน (รูปที่ 1) อัตราป่วยตาย (Case Fatality Rate) จากการจมน้ำ เท่ากับร้อยละ 37.2<sup>(6)</sup>

กลุ่มประชากรที่เสี่ยงได้แก่ เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีซึ่งมีสัดส่วนการเสียชีวิตจากการจมน้ำ จมน้ำ สูงถึงร้อยละ 30 ของทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะเพศชายมีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าเพศหญิงประมาณ 2 เท่าตัว เด็กอายุ 5 - 9 ปีมีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าในทุกกลุ่มอายุ (รูปที่ 2)

### ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลการเฝ้าระวังพบว่าเด็กมักจะจมน้ำเสียชีวิตพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คน เนื่องจากเด็กไม่รู้วิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้องจึงมักกระโดดลงไปช่วยคนที่ตกน้ำ และจากการศึกษาของสำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรคพบว่า เด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี วายน้ำเป็นร้อยละ 23.7 และวายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดได้ (มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ ทักษะการเอาชีวิตรอด และทักษะการช่วยเหลือ) เพียงร้อยละ 4.4 ทั้งนี้เด็กที่เรียนหลักสูตรว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดจะมีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ ทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำ และทักษะการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำ มากกว่าคนที่ไม่ได้เรียนถึง 7.4 เท่า, 20.7 เท่า และ 2.7 เท่า ตามลำดับ (7)

ช่วงเดือนเมษายนเป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุดเท่ากับ 149 คน รองลงมา คือ มีนาคมจำนวน 127 คนและ พฤษภาคม 124 คน ซึ่งช่วงดังกล่าวเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา (5) ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2555 และ 2556 พบว่า ในช่วงวันธรรมดามีการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงกว่าช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ (แตกต่างจากช่วงก่อนหน้านี้ที่พบว่าวันเสาร์ อาทิตย์ จะมีการจมน้ำสูงสุด) ทั้งนี้



◆ สถานการณ์การจมน้ำของเด็กไทย ปี พ.ศ. 2557	145
◆ สถานการณ์โรคและภัยที่น่าสนใจในรอบสัปดาห์ที่ 10 ปี พ.ศ. 2558	151
◆ สรุปการตรวจข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 10 ระหว่างวันที่ 8 - 14 มีนาคม 2558	152
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 10 ระหว่างวันที่ 8 - 14 มีนาคม 2558	155

## วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

### รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

1. เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. เพื่อวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์โรคที่เป็นปัจจุบัน ทั้งใน และต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลการสอบสวนโรค หรืองานศึกษาวิจัยที่สำคัญและเป็นปัจจุบัน
4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานทางระบาดวิทยาและสาธารณสุข

### คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร ภูนาตล  
นายแพทย์ธวัช จายน้อยอิน นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ  
นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์ นายสัตวแพทย์ประวิทย์ ชุมเกษียร  
นายองอาจ เจริญสุข

**หัวหน้ากองบรรณาธิการ :** นายแพทย์ธนรักษ์ ผลิพัฒน์

**บรรณาธิการประจำฉบับ :** ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

**บรรณาธิการวิชาการ :** แพทย์หญิงพิมพ์ภา เตชะกมลสุข

### กองบรรณาธิการ

ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ สิริลักษณ์ รังษิวงศ์ สุวดี ดิวงษ์

### ฝ่ายข้อมูล

สมาน สยมภูจินันท์ ศศิธรณ์ มาแอดิเยน พัชรี ศรีหมอก  
สมเจตน์ ตั้งเจริญศิลป์

**ฝ่ายจัดส่ง :** พิรยา ดล้ายพ้อแดง สวัสดิ์ สว่างชม

**ฝ่ายศิลป์ :** ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

**สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :** ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ พิรยา ดล้ายพ้อแดง

### ผู้เขียนบทความ

สุชาดา เกิดมงคลการ, สัม เอกเฉลิมเกียรติ

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

### Authors

Suchada Gerdmongkolgan, Som Ekchaloemkiet

Bureau of Non-Communicable Disease,

Department of Disease Control, Ministry of Public Health

### ส่งบทความ ขอดูความเห็น

### หรือพบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล

กรุณาแจ้งมายังกลุ่มจัดการความรู้และเผยแพร่วิชาการ  
สำนักโรคไม่ติดต่อ

**E-mail: panda\_tid@hotmail.com หรือ**

**weekly.wesr@gmail.com**

ช่วงเวลา 12.00 - 17.59 น. ยังคงเป็นช่วงที่มีการเกิดเหตุสูงสุด  
สถานที่ที่เด็กตกน้ำ จมน้ำอยู่ที่บ้าน และบริเวณบ้าน สูงที่สุด (ร้อยละ  
38.5) <sup>(6)</sup>

แหล่งน้ำที่มีเด็กเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ สูงที่สุด คือ  
แหล่งน้ำธรรมชาติ (ร้อยละ 49.4) รองลงมา คือ สระว่ายน้ำ (ร้อยละ  
6.9) และอ่างอาบน้ำ (ร้อยละ 4.6) การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนลงเล่น  
น้ำเป็นปัจจัยเสี่ยงหนึ่งที่ทำให้เกิดการตกน้ำ จมน้ำ เด็กอายุ 10 -  
14 ปีที่บาดเจ็บรุนแรงจากการตกน้ำ จมน้ำมีการดื่มเครื่องดื่ม  
แอลกอฮอล์ ร้อยละ 3.03 <sup>(6)</sup>

เด็กในแต่ละกลุ่มอายุจะมีความเสี่ยงต่อการจมน้ำแตกต่างกัน  
<sup>(2,4,8)</sup> โดยเด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า 5 ปี) การทรงตัวไม่ดี เนื่องจาก  
มวลสารของศีรษะยังมีสัดส่วนสูง จุดศูนย์กลางอยู่สูง จึงทำให้ล้มใน  
ท่าที่ศีรษะล้มลงได้ง่าย จึงมักพบเด็กจมน้ำสูงในแหล่งน้ำภายใน  
บ้านหรือบริเวณรอบๆ บ้าน เช่น ถังน้ำ กะละมัง บ่อน้ำ แอ่งน้ำ  
ส่วนเด็กอายุมากกว่า 5 ปี เด็กเริ่มโตและชน จะเริ่มออกไปเล่นนอก  
บ้าน ประกอบกับเด็ก/ผู้ดูแล/ชุมชนไม่รู้สึกรู้ว่าแหล่งน้ำเป็นความ  
เสี่ยงต่อเด็ก ดังนั้น แหล่งน้ำที่พบเด็กจมน้ำสูง คือ แหล่งน้ำขุดเพื่อ  
การเกษตร และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ (แม่น้ำ คลอง บึง ฯ)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด  
รองลงมา คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ เมื่อจำแนกการ  
เสียชีวิตเป็นรายจังหวัดพบว่า จังหวัดเสี่ยงมาก (พื้นที่สีแดง) มี  
อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรเด็กแสนคนมากกว่าหรือเท่ากับ 7.5  
หรือจำนวนเด็กเสียชีวิตตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป มีจำนวน 39 จังหวัด  
จังหวัดเสี่ยงปานกลาง (พื้นที่สีเหลือง) อัตราการเสียชีวิตต่อ  
ประชากรเด็กแสนคนเท่ากับ 5 - 7.4 มีจำนวน 20 จังหวัด และ  
จังหวัดเสี่ยงน้อย (พื้นที่สีเขียว) อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรเด็ก  
แสนคนน้อยกว่า 5 มีจำนวน 18 จังหวัด (รูปที่ 3)

### มาตรการป้องกันการจมน้ำ

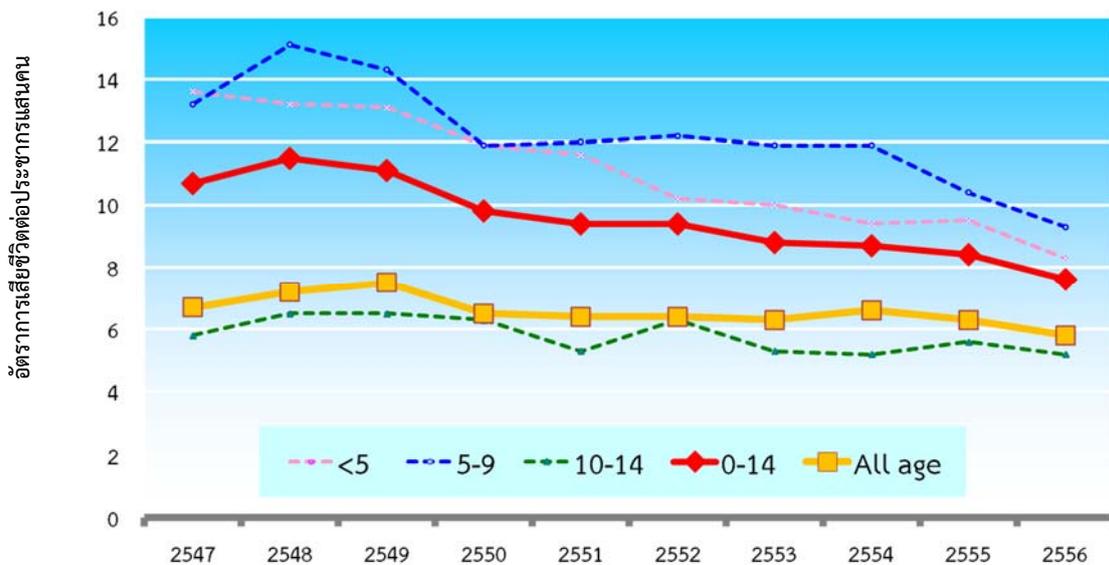
1. กำจัดต้นเหตุของภัยอันตราย เช่น การเทน้ำทิ้ง/กำจัด  
แหล่งน้ำที่ไม่จำเป็นออก
2. การสร้างเครื่องป้องกันหรือสิ่งกีดขวาง เช่น สร้างรั้ว  
ล้อมรอบ ป้ายคำเตือน ปิดฝา/ใช้ตะแกรงเหล็กปิด
3. การป้องกันโดยมุ่งกำจัดความเสี่ยงที่ตัวบุคคล เช่น การ  
เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก/  
เด็ก กฎระเบียบ/กฎหมาย/ข้อบังคับต่างๆ
4. การเยียวยาความเสียหาย เช่น การปฐมพยาบาล  
เบื้องต้น



แหล่งข้อมูล: ข้อมูลมรณบัตร สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

วิเคราะห์: สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 1 จำนวนและอัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จากการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547 - 2556



แหล่งข้อมูล: ข้อมูลมรณบัตร สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

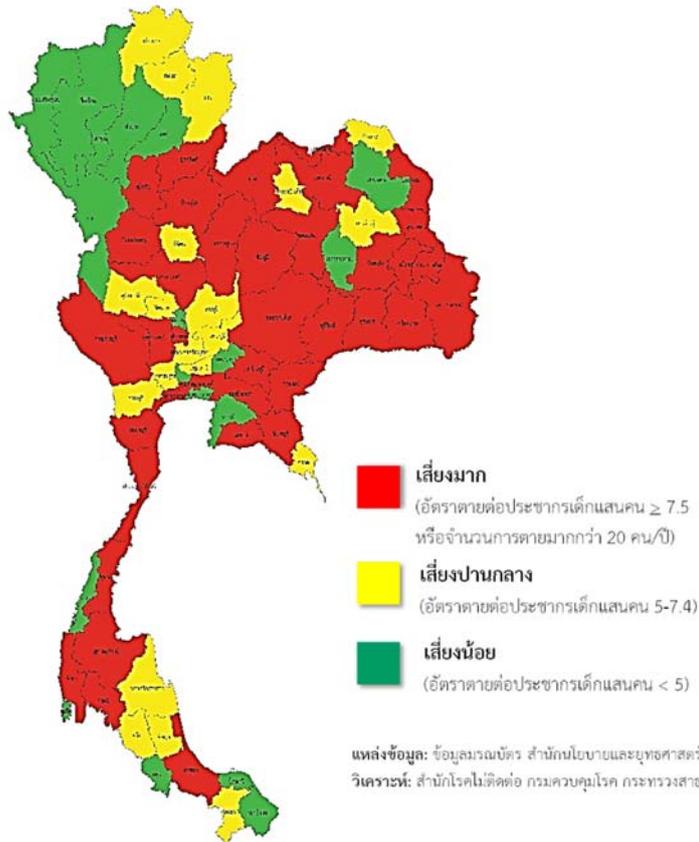
วิเคราะห์: สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 2 อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน ของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จากการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2547 - 2556

### การปฐมพยาบาล

การปฐมพยาบาลที่สำคัญที่สุดสำหรับคนจมน้ำคือ การช่วยให้ผู้ประสบภัยหายใจได้เร็วที่สุด ที่สำคัญห้ามจับเด็กอุ้มพาดบ่า/วิ่งรอบสนาม/กอดท้องเพื่อกระแทกเอาน้ำออก หรือจับเด็กห้อยหัว

และเขย่าเพื่อเอาน้ำออก ซึ่งเป็นวิธีที่ผิด เพราะความพยายามที่จะเอาน้ำออก ไม่มีความจำเป็น และอาจก่อให้เกิดผลเสียได้ เพราะเด็กจะอาเจียนและอาจทำให้สำลัก อีกทั้งจะทำให้การช่วยเหลือเด็กช้าลงไปอีก ซึ่งมีผลทำให้เด็กขาดอากาศหายใจนานยิ่งขึ้น



### ขั้นตอนการปฐมพยาบาล

- 1) โทรศัพท์แจ้งที่หมายเลข 1669 หรือหน่วยพยาบาล ใกล้เคียงโดยเร็วที่สุด
- 2) จับคนจมน้ำนอนบนพื้นราบแห้งและแข็ง
- 3) ตรวจสอบว่ารู้สึกตัวหรือไม่ โดยใช้มือ 2 ข้างจับไหล่เขย่า พร้อมเรียกดังๆ
  - กรณีรู้สึกตัว: เช็ดตัวให้แห้ง เปลี่ยนเสื้อผ้าและห่มผ้า เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย และนำส่งโรงพยาบาลทุกราย
  - กรณีไม่รู้สึกตัว ไม่ตอบสนอง
    - **ช่วยหายใจ** ทำดังนี้
      - เปิดทางเดินหายใจ โดยการกดหน้าผาก เขยคาง
      - เป่าปากโดยวางปากครอบปากผู้ป่วย บีบจมูก เป่าลมเข้าให้หน้าอกผู้ป่วยยกขึ้น (เป่าปาก 2 ครั้ง)
      - **กดนวดหัวใจ** ทำดังนี้
        - วางสันมือขนานกับแนวกึ่งกลางหน้าอก (กึ่งกลางหัวนมทั้ง 2 ข้าง) ประสานมือ แขนตั้งฉาก
        - กดหน้าอกให้ยุบประมาณ 1 ใน 3 ของหน้าอก ความเร็ว 100 ครั้งต่อนาที
        - นวดหัวใจ 30 ครั้ง สลับกับการเป่าปาก 2 ครั้ง ทำไปจนกว่าผู้ประสภภัยจะรู้สึกตัวและหายใจได้เอง

### 4) ถ้าผู้ป่วยหายใจได้แล้ว

- จับผู้ป่วยนอนตะแคงข้าง ศีรษะหงายไปข้างหลังเพื่อให้น้ำไหลออกทางปาก
  - ใช้ผ้าห่มคลุมผู้ป่วยเพื่อให้เกิดความอบอุ่น งดน้ำและอาหาร
  - นำส่งโรงพยาบาลทุกราย ไม่ว่าจะมีอาการหนักเบาเพียงใด
- หมายเหตุ: “การเป่าปาก” ยังจำเป็นสำหรับผู้จมน้ำ (เป็นข้อยกเว้นของ CPR 2010) เพราะผู้ที่จมน้ำหมดสติ เนื่องจากขาดอากาศหายใจ จึงยังคงต้องเริ่มต้นจากการเป่าปากเพื่อช่วยหายใจอยู่
- คำแนะนำ
- ประชาชนและชุมชน:
    - สำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงในชุมชน (แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง แม่น้ำ คลอง ฯลฯ)
    - จัดการสิ่งแวดลอมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่เด็ก เช่น สร้างรั้ว/หาฝาปิด/ฝังกลบหลุมหรือบ่อที่ไม่ได้ใช้ ติดป้ายคำเตือน เตือน้ำทิ้งทุกครั้งหลังใช้งาน กำหนดให้มีพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำที่ทำได้
    - ง่ายในชุมชนไว้บริเวณแหล่งน้ำเสี่ยง (ถังแกลลอนเปล่า ขวดน้ำพลาสติกเปล่า ไม้ เชือก)

- มีมาตรการทางด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ/ข้อบังคับ เช่น ห้ามดื่มสุราก่อนลงเล่นน้ำ ต้องใส่ชูชีพเมื่อโดยสารเรือ
  - เฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยในชุมชนโดยเฉพาะช่วงก่อนปิดภาคการศึกษา เช่น ประกาศเตือนผ่านเสียงตามสาย ในชุมชน คอยตักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง
  - สอนให้เด็กรู้จักแหล่งน้ำเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
- ผู้ปกครองและเด็ก:
- ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กต้องดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ไม่เผลอหรือทิ้งเด็กไว้ตามลำพัง เช่น ขณะรับโทรศัพท์ ทำกับข้าวหรือเดินไปเปิด-ปิดประตูบ้าน
  - สอน/เรียนรู้จักกฎแห่งความปลอดภัย เช่น ไม่เล่นใกล้แหล่งน้ำ ไม่เล่นน้ำคนเดียว ไม่ลงไปเก็บดอกบัว/กระทงในแหล่งน้ำ ไม่เล่นน้ำตอนกลางคืน รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น รู้จักประเมินสภาพแหล่งน้ำที่จะลงไป (ความลึก ความตื้น ความชัน ความเย็น กระแสน้ำ) รู้จักใช้ชูชีพเมื่อต้องโดยสารเรือ
  - สอน/เรียนรู้วิธีการว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด เช่น การลอยตัว หายเหมือนแมงซีลอยน้ำ การลอยตัวคว่ำ การใช้ขวดน้ำพลาสติกเปล่า-ปิดฝาช่วยในการลอยตัว และรู้วิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง คือต้องไม่กระโดดลงไปช่วย แต่ให้ช่วยด้วยการตะโกนเรียกผู้ใหญ่ หรือใช้อุปกรณ์ในการช่วย
- เจ้าหน้าที่/บุคลากรสาธารณสุข:
- ร่วมกับชุมชนในการสำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงในพื้นที่
  - แจ้งเตือนภัยให้คนในชุมชนทราบโดยเฉพาะช่วงก่อนปิดภาคการศึกษาทั้ง 2 ภาค
  - ให้ความรู้ในเรื่องปัจจัยเสี่ยง และแนวทางการป้องกันการจมน้ำแก่ประชาชน
  - ให้ความรู้ในเรื่องปัจจัยเสี่ยงและแนวทางการป้องกันการจมน้ำแก่ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กทุกคนที่พาเด็กมารับวัคซีนหรือตรวจพัฒนาการในสถานบริการสาธารณสุข
  - สอบสวนการจมน้ำของเด็กในพื้นที่ และกำหนดมาตรการป้องกันร่วมกับชุมชน
  - สอนให้คนในชุมชนรู้จักวิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำหรือจมน้ำเบื้องต้น และวิธีการปฐมพยาบาลเด็กจมน้ำที่ถูกวิธี (โดยเน้นว่าห้ามจับเด็กที่จมน้ำอัมพาตบ่าหรือวางบนกระเพาะคว่ำเพื่อเอาน้ำออกเพราะเป็นวิธีที่ผิดและจะทำให้เด็กขาดอากาศหายใจนานยิ่งขึ้น)

#### เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. The Global Report on Drowning. [2014 Nov 22]. Available from: [http://www.lifesaving.bc.ca/sites/default/files/WHO\\_Report\\_on\\_Drowning\\_-\\_November\\_17\\_2014.pdf](http://www.lifesaving.bc.ca/sites/default/files/WHO_Report_on_Drowning_-_November_17_2014.pdf)
2. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. สถานการณ์การจมน้ำจมน้ำของเด็กในประเทศไทย. ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพยาบาลองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก; 2552.
3. สุชาติา เกิดมงคลการ. จำนวน ร้อยละ และอัตราการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บ พ.ศ. 2546 - 2555 [เอกสารไม่ตีพิมพ์]. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2556.
4. สัม เอกเฉลิมเกียรติ. ทบทวนวรรณกรรมการจมน้ำของเด็ก. ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพยาบาลองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก; 2550.
5. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำ พ.ศ. 2547 - 2556 [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข; 2557.
6. สำนักระบาดวิทยา. รายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บระดับชาติ (Injury Surveillance System: IS) ปี พ.ศ. 2556 [ไฟล์ข้อมูล]. กรุงเทพมหานคร: สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข; 2557.
7. สุชาติา เกิดมงคลการ, สัม เอกเฉลิมเกียรติ และคณะ. ประเมินผลการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ “วัคซีนป้องกันเด็กจมน้ำ”. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค; 2557.
8. อติศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. การจมน้ำในเด็กและการป้องกัน [ออนไลน์]. [เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2550]. เข้าถึงได้จาก: [www.csip.org](http://www.csip.org)

#### แนะนำการอ้างอิงสำหรับบทความนี้

สุชาติา เกิดมงคลการ และสัม เอกเฉลิมเกียรติ. สถานการณ์การจมน้ำของเด็กไทย ปี พ.ศ. 2557. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ 2558; 46: 145-9.

#### Suggested Citation for this Article

Gerdmongkolgan S, Ekchaloemkiet S. Situation of Child Drowning in Thailand, 2014. Weekly Epidemiological Surveillance Report 2015; 46: 145-9.

## ระวัง... ช่วงปิดเทอม... เด็กไทยจมน้ำตายสูง

เด็กอายุ 5-9 ปี

พบตายสูงสุด



ช่วงเที่ยง-เย็น

ปิดเทอมฤดูร้อน เด็กตายสูงสุด

ร้อยละ 50

เด็กเสียชีวิตในแหล่งน้ำธรรมชาติ

เด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า 5 ปี)

มักเสียชีวิตในแหล่งน้ำภายในบ้าน

ดังนั้นต้องระวังเป็นพิเศษ

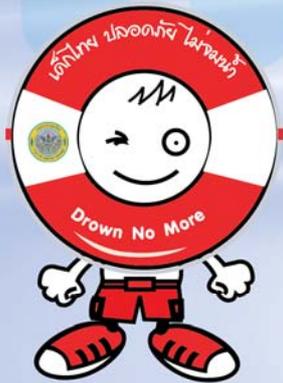
“เทน้ำ กั้นคอก ปิดฝา ฝาอุดตลอดเวลา”



เด็กโต (อายุ > 5 ปี)

ต้องช่วยฝึก ช่วยเหลือ และจัดการจุดเสี่ยง

“ลอยตัว ชูชีพ ช่วยเหลือปฐมพยาบาล จัดการแหล่งน้ำเสี่ยง”



สร้างทีมผู้ก่อการดี (Merit Maker) ทั่วไทย  
เด็กไทย...ไม่จมน้ำ

- ประเทศไทยในกลุ่มเด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี การจมน้ำ เป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่ง
- เพศชายมีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าเพศหญิงประมาณ 2 เท่า
- เด็กอายุ 5-9 ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าในทุกกลุ่มอายุ
- เด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี ว่ายน้ำเป็น ร้อยละ 23.7 และว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดได้ เพียงร้อยละ 4.4
- เด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด เดือนเมษายน รองลงมาคือ พฤษภาคม และ มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา
- ช่วงเวลาที่เกิดเหตุสูงสุด 12.00 - 17.59 น.
- เด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า 5 ปี) ส่วนใหญ่จมน้ำในแหล่งน้ำภายในบ้าน หรือบริเวณรอบๆ บ้าน เช่น ถังน้ำ กะละมัง บ่อน้ำ แอ่งน้ำ เด็กอายุมากกว่า 5 ปี มักพบจมน้ำในแหล่งน้ำขุดเพื่อการเกษตร และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ (แม่น้ำ คลอง บึง ฯ)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด และมี 39 จังหวัด เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงมาก

อ่านเพิ่มเติม →

[www.ddc.moph.go.th](http://www.ddc.moph.go.th)



กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

Department of Disease Control MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

Update จับตาข่าวสารโรคและภัยสุขภาพ DDC Watch และ สามารถดาวน์โหลดข้อมูลเพิ่มเติมที่เว็บไซต์สำนักกระบาดวิทยา

<http://www.boe.moph.go.th> หรือ ที่ Facebook สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค